

21. nov. 1973

FAKTA

Dato:

21. nov. 1973

Sidetæl:

Notes 73 bd 5 s. 79-92

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

for kunsten, i begge henseender
op høre kunsten et ekvi-
-værd. Kunsten er en side
af livet, men i lille liv
selv.

Paris 20-11-73.

"Le style, c'est
l'impossibilité de faire
autre chose que ce que
l'on fait"
Giacometti.

Paris 21-11-73.

Jeg har altid læst
kolossal meget, det fortæl-
-les at jeg nu uddrækker
aldrig slubte rundt på en
enorm store bøger.

Jeg læser stadig meget, for
meget?

Når dette spørgsmål stik-
-kes skrydes det en form-
-melse af at denne over-
-drejede sprog til læsning
kan være udslæt af noget
dybere betydning end den al-
-mindelige læsebrug.
Hvis man kan værd at
middelet hvorefter man lukt-
-var sig ud fra verden, an-
-delt min stilhed til agne tan-
-ker og sluttninger. Hvis man

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Som man jo meget bety-
-nende kaldte "indelig føle"
-i ganske rigtig føle - brødt -
-sel til funktionen.
-Dan stærke drang til læs-
-ning kan også ved et
man ser en livs betingelse
i et hvide for turen igennem,
kan man ikke gøre det
ved egen hjælp har man
bøger (film - d.v. kunst) der
kan gøre for turen til for-
-nyet indviklet som ved.
For mig er det især høj og
holde dem for turen til
-som ved igennem - ja, livs-
-ligt forde jo har ved for mig
at hvide mig verden der
skridt for livet. Eller -
det er et middel hvorved

jo kan også holde illusionen
om min beredelse som jo
næsten udelukkende levedes i
dem for turen til.
Den gang var det Grimms
og H. C. Andersens eventyr
Carit Etlers "gange hvide-
-op" Fongemans historiske
romaner Familiet Journalen
der holdt for turen i bog-
idag er det Wittgenstein
Maurice Blanchot, Tao te
king, Kunst bøger og didaktiske
bøger, hvor sagt alt hvad
at over hvide kan mi at
læse.
Trængsel til at læse er der
stue sig usvulst og det er
i loka min mening at ville
underbygge dem, man best

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

prøve at finde ind til
hvad den repræsenterer.
Når jeg f. eks. hør så meget
aktuelle Kunstlitteratur i
form af bøger, tidsskrifter,
Kulturlovgivning, og når jeg står
der midt i det ständige klæk
at jeg ved hjælp af den
-ne lektur holder dag-
-dags man for at se om
at være det nye (samt men
som barn deler i overty-
-vets verden) i det internationale
-male kunstliv og stier midt
i det aktuelle og begivenheds-
Derefter drøjer det at være al-
-vidende om hvad der er til
og hver tid foregår i den for
dele Kunstliv og aldeles
overflodig - det er jeg mig
fuldt bevidst. Som tidligere

har den sandsynligvis en
skudelig indflydelse på mit
egne arbejde da jeg altid
-bevidst vil se det i for-
-hold til disse aktuelle
Kunstbegivenheder, se - Kunst-
historiske på det og derfor
vanskeligt kan finde ud
af eller vide hvad jeg
selv befinder mig.
Det har altid været sådan,
når jeg arbejder og er inter-
-se i den sære og al-
-opstående.
Som drøjer var jeg helt
vild med Mester Jule og
Marionetteater - og jeg husker
hvordan jeg i Levektionen op-
-søgte ordet Marionette og
hvordan selv ordet havde

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

en overvældende forbylende
virkning på mig som i alle
Ort og dybe formler på mig
Søren og dybe formler på mig
- Rambrødt - M. Douchamp -
Storm P - Kunst Schweiters -
Lilleput - Deltidsteder - Citells
Tivoli o. s. v. - Søller Strals
min fortid i gang.
Jeg er ikke bød af at
være i besiddelse af denne
fortid - Avkommet, og for-
modentlig skulle man nok
det gælder at slippe
den mere lidt end man
Lilhadet sig, man - man ma-
gde være sig, sig bevidst nok
den bringer en på afvej
når den fungerer som en
hule man kan gøre med og

sløjle sig i.
Når jeg ikke slipper hele
dette fortidspæret jeg har
i mig lidt i min kunst,
i mig kan man godt i at
si om jeg give lidt mig
vist om jeg give lidt mig
af kunstlitteratur skulptur.
Her i den del af mig jeg med
hvad man tryk og ikke tryk
hvis man vil regnes for
en kunstner da. Jeg
af kvalitets påstand - si
kuster man sig ikke med
fortidens kunst, man tænker
og handler rationelt.
Rationelt på den måde
at man ustandselig stiller
spørgsmålet: hvad er kunst-
st - i stedet for at stille
på det og simpelthen

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

være sig selv.
At være sig selv hindrer
al den læsning (kunstlæs-
ning) en i, man er blevet
vænnet af, med at tænke
selv, at have lidt til
egne tanker, ustandselig
spøringer, man kan
retten for at ridspejle
sig sig med den og så
med den bog, spørge
begreber om man har
ret eller uret. Jure ind i
Disse bøger bestemte tanker som
ganske bestemte tanker som
måske selv ikke er de
tanter hvori man bevæger
sig fjernt.
73 hvor dog ikke der er

mågt at gøre ved dette,
man kan ikke forbyde sig
selv at læse, man kan
ikke forbyde kongen, og man
kan man ingen veje ved
at anse den nu frang for
at være for kort - ved at
gør arbejde en stædig fejlløse
overfor den - ja hvor ikke
der er andet at gøre med
at lade den være.
For tiden læser jeg en bog
af Maurice Blanchot
"L'espèce littéraire" det er
en god bog der står
mange indsigelige værdifulde
tanter i den - men af og
til for jeg det helt spontane
kan de indfald: er det nu ikke

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

at gøre lidt for meget ud-
af hele kunst begrebet, er
det nu ikke at bringe spe-
kulationerne og epiklerne
for sig lidt - er det nok
det som man har slyktet
sig helvedes uslygt at både
livet & dyden skal bli-
-des i med i det o. s. v.
Så den af usikkerhed og
spontant tænke indfølelse
for at man skal være
lyst her overfor, i stedet for
at man der trykke det via sin
autoritets følelse overfor peno-
-maner Maurice Blanchot,
her er det man skal følge
sig selv - & ikke autoriteten.

Man skal altid følge sin
egen indre stemme - den
har altid ret.
Denne indre stemme om befa-
-lede mig i dag at destruere
hele min produktion af "KTB"
- havde den ret i denne
opførelse?
- kan man på en sådan des-
-struktion indgive mig en
følelse af befrielse, man
der er også noget i sig selv
-ligt at destruere flere mi-
-neders arbejde som man der
-troede på medens man lev-
-de det. Igen kan man
sig ikke frigøre sig fra
den kan om den befrielse
det ville være at slippe af
med hele denne produktion,

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

for så længe den ligger i
skuffen, så længe den er
til vil den have en vis
mægt over os.
Hvis man endelig dog den
bestyring af desværre, og
man prøver dette ikke
var blevet af med ideen,
men den stadig beskæftigede
en, så ville det være en
fordel at der ikke etvis-
stede en hel produktion
som reprocesserede den - om
ville tringes til ikke alene
at begynde forfra, men også
at overveje om det overho-
vedet er nogen nytte til
at lave en produktion
over den re ikke, om ikke
den den kræver kæm at
blive praktisk til bestemte
situationer? Som det er mit
ligger en produktion parallel
til at skabe en udstilling
på benene, en produktion
som er blevet til under
helt andre forholdninger og
den eventuelle udstilling - hvad
sage ~~er~~ en produktion er
imod selve "R+B" ideen.
Hvorfor for mig plads til
uoplysninger imod "R+B pro-
-duction, i så høj en
grad at jeg på ingen måde
afdelte den? Jeg ikke und
Egentlig har jeg ikke und
imod den end en fejltagelse
af at den binder mig,
sandt nok forhindrer mig
i at den kan undværes -

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

en formidelse af at den
er blevet et dogme.
Det kunne måske være
hvad det ville hvis det var
et selvstændigt dogme, et der
udspændte sig egne tanker,
men det er det jo ikke.
Den procent del af ideer som
stammer fra mig selv er
meget lille, ~~de~~ de ganske pro-
cent stammer ud fra, fra
en tendens i tiden fra Ad-
Reimhardt, Daniel Buren,
Brice Marden, R. Rasmussen,
B. Newman o. s. v.
Jule er ~~et~~ først og fremmest
et produkt af den "Kunst-
historie" som er skabt af
den internationale Kunsthistorik-

-del af den Kunstlitteratur
der publiceres den op.
Forsøger man at placere "RTH"
uden for den som man kan
sige ~~er~~ den jo den mest, in-
-teressante - så består den i
realiteten - normalt sagt kun
af Rødt og Blåt i forskellige
varianter, ~~uden~~ uden referen-
-rangerne ~~uden~~ uden
den sin funktion.
Det er det jo maner når
de taler med sig selv om
Kunsten, dette at Kunsten
almindeligvis alene består
af sådanne referencer
- uden dem ville den være
vise sig som det den for
det meste er tom.
Det er derfor man i Kunsten
- ~~historie~~ og kritikken kædes

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ikke kan snuppe Dali,
Chirico og Picabia for, de
har selv sig ud over de
gamle bare estetiske "Kunst-
historiske" referencerammer.
Når jeg ustandselig taler
om at ville frigøre mig
fra kunsten og det disse
referencer jeg mener og ikke
kunsten i egentlig indbe-
holdning.
~~Der~~ Der for er det også at
jeg, forges og mykstedt,
forsøger at bringe min
læsebrug fordi jeg er helt
på det vilde med at det
er den som danner mig
"Kunstsagen" og ikke mig
selv.

Situationen er helt uimulig
for i morgen den dag skylder
jeg jeg ind i du time for
at se hvad der s. kommer
af mig og skylder hjem og
kaster mig ind i læsningen
af dette mykstedt.
Jeg kan ikke andet end
indremme at spørgsmålet
ved at citere disse nye
Kunsthistorikere er en stærk
mpletse, selv om jeg ved
godt snart kan der læses
repetitive ind i ind.
Skubes spørgsmålet ved
selv mykstedt det at jeg
jeg ikke kan vide hvad
der betyder mig når jeg
begynder at bløde?
Det er sikkert en del af

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

den. En anden, når den
første overraskelse er over-
-skud, er at der er ~~ikke~~
artikler om visse kunstere
man gerne vil læse, selvom
man, når man har læst
den, sidder tilbage med
en uendelig stor interesse
- hvad der svarer næsten aldrig
- til ens forventninger.
Man hvad er det da
man forventer? Ja, et
eks. i sidste nr af "AA
and Artists" var en artikel
om Robert Watts, den
kunstner som jeg næsten
intet har set af i virkelig-
-heden har jeg dog set mig
et fantastisk billede af.

Det består af forestillinger
om en kunstner der har
gjort sig fri, ikke alene
af de traditionelle udtryks-
-midler, men (anset eller
mindre) af kunstlivet.
Denne forestilling svare
sig selv, ikke helt til virke-
-ligheden, der for skuffe ar-
-tisten, man også præcise ar-
-tisten, ikke svare til den
forestilling som den næst
mig ved denne kunstners
navn - Robert Watts!
~~Den fantastiske~~ Det fantasti-
-billede jeg her skabt mig
via dette navn har intet
med virkelighed og den rig-
-tige levende kunstner og
gjøre - det er et fantasi-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- billedet af min egen ønske-
-drøm om hvad slægt
Kunstneren jo gerne ville være.
Det er en voldsom beva-
-gelse væk fra mig selv,
-fra det jeg er.
Dette ønske drømmer fantasie-
-billedet, som Kunstlidskabet
-derne leverer mig masser af
bliver de spejlspejls
slut med, spejlspejls i
form af ønsket om at
være en anden end den
man er. en meget kompli-
-cetet affære, for som jeg
hundredvis af gange har
repetert i disse brevs, så
~~best~~ består ønske drøm-

- men jo også af ønsket
om succes i det internatio-
-nale Kunstliv - og det har
f. eks. Robert Raut, hentes den
af mig på stude uafhængig-
-hed og frihed som bevid-
-der står der en artikel
om ham i et internationalt
-nalt Kunstlidskabet -
Så derfor ønsker jeg at
jeg var - ham og ikke mig.
Danne ønske drøm består,
foruden mange andre inngre-
-derer altså af disse to:
min fantasi frekilling som
selv sig i gang ved navn
og som i realiteten ikke har
nogen forbindelse med den
i Alibi mand, mit ønske
om at være den re mand

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

færdi han er kendt og jeg
er ukendt - ja et mæl.
Bøje disse omstændigheder
(og her kan liden til hvad
jeg i begyndelsen skrev om
læsningen og færdi til huse)
at jeg vil maaned skulde
en ren fantasi tilstand -
en dag drøm - og et jeg
i liden vil at tro på at
være et ukendt mæl og
derfor i den teji-car mig med
denne kendte kunstner d.v.s.
via ham skulde en fantasi
hvori det er mig der er
den kendte kunstner.
Når jeg ser maaned, læser
om ham i den teji-car jeg
mig i den epod med min
fantasi at den for et

offte blik forvildes med
irreelig heden.
Dette er sand heden.
Det er derfor jeg ser meget
skæpsisk på min forslags-
-red over for kunst litteratur
færdi den er de glæder der
mere hved.
Hvad skul jeg arme mon
gæde?
Aften efter aften sidde jeg
her og skriver og skriver mig
en hovedpine til skulder
ud på mit ego, min
forførelig hved, hveder mig
i selv bebrejdelser og i mæl
hveder det.
Det hveder mig i liden færdi
jeg synes det er færdi.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

78 synes det er forkert
at jø har den slags
fun du sier, det er forkert
at jø ikke vil være et
mål, men en man rejser
mod, hvor sagt at jø
er helt isen navn forkert.
Nu mytter det indtil at
kunne med den gamle
eigt optagne renise om
at man skal kunne
have sig over bogerne
nåligt og forkert - det ved
man jø ude marked gælle
rent intellektuel.
Ligesom det så heller ikke
mytter at sig til sig selv
at man skal ved handle
sig at man er forkert,
en dug drømmer, en forfølg-
-lig rød - man skal blot
være det.
Ja man harre gud det
er jo det man ikke
kan - kunne man var
der jo i et problem, så
ville det end ikke spøjte
ens som var, man ville
slet ikke kunne på om
man var forkert eller
rigtig.
Man det gør man altså.
Jø tror ikke på hvad
krishnummer på står
at man meget nyj skal
undersøge hele historien
se den ved sig oplyses
den og jø i indre.

Som jø nævnte før i
morgen skriver jø ind i
den Hæne efter Ulemstoft
jø om et kvartal måske
rejser jø mig for at kon-
te en bog i roden jø kan
rød spørge mig med -
Så hvor for alle disse?
Så der, dit hoved myk?
Det er jø så den, det
har så længe jø kan
måske til den værd så den.
Jø kan der for blive ved
med at skrive for et
prøve at trænge ind i
problemet, undersøge det
på kants og tværs - det
brødre intet.
Så måske var den eneste

ledsning hell at holde op
med at beskæftige sig
med dette problem - lude
de være et problem - men
uden at der man kan be-
-fri sig fra det.

Nu - d 22-11-73 kl 7
nat har jø en ubroget
træng til at destruere
ALT hvad der findes
af produkt i huset,
Jø mme alle skuffer, map-
-per og kasse så der intet
absolut intet er tilbage.
Jø følger en voldsom
træng til at have fuld-
-stændig tomhed omkring